

det er vigtigt at have med i vores debat herinde, at det faktisk også – som vi også har anført i forslaget – på sigt kan betyde, at man nedbringer nogle af de udgifter, der er.

Det er jo heller ikke sådan, at det er gratis at bo i en plejebolig. Også der betaler man husleje. Derfor er det jo et spørgsmål om, hvad det er for nogle boligtyper, vi skal have i dag. Flere har sagt, at der jo ikke er boliger nok. Det er vi helt opmærksomme på, og derfor skriver vi jo også i forslaget, at vi forestiller os, at der skal være en overgangsordning; at det, det for os handler om, er, at man kommer i gang med at sige: Det her er faktisk vores mål, det er det, vi skal arbejde hen imod, og derfor skal vi sikre, at vi får udbygget antallet af de boliger, der er velegnede til ældre og handicappede, så både de ældre, som er dem, vi har snakket mest om i dag, kan komme i en bolig, når de har behov for det, og så også de yngre handicappede kan flytte hjemmefra.

Det må være forfærdeligt at være ung og måske være 20-25 år og gerne ville flytte hjemmefra, men ikke kunne det, fordi der ikke er en velegnet bolig, eller måske i stedet at blive sendt på et plejehjem blandt en masse mennesker over 60, som ikke er dem, man som 20-årig har mest lyst til at være omgivet af hele dagen. Derfor er der behov for, at vi får sat nogle mål om, at det her vil vi gerne, og at vi går i gang med at bygge boliger i et helt andet omfang end i dag.

Fru Bente Dahl var så inde på det kommunale selvstyre, og på, om Folketinget skal ind og bestemme, hvor mange plejeboliger der skal bygges. Jeg tror ikke, vi kan gå ind og sige, at der nu skal bygges så og så mange. Vi kan sætte nogle flere penge af, vi kan gøre noget for at kigge på rammebeløb osv., som nogle har været inde på i debatten.

Men vi kan også sætte os et mål. Hvis vi ser på udbygningen af børnehav- og vuggestuepladser, var det jo heller ikke, fordi Folketinget satte sig ned og sagde, at der nu skulle bygges 100.000 flere pladser. Nej, det var, fordi man sagde, at man skulle arbejde på at sikre, at der blev en pladsgaranti, at alle børn faktisk fik mulighed for at komme i vuggestue og børnehav. Så gik man i gang med at lave den udbygning, så vi i dag faktisk stort set har nået det mål.

Kl. 16.20

Det kunne man jo også godt sætte sig på noget så vigtigt, som at folk skal have en bolig, hvor de har det godt, og skal have muligheden for at flytte på det tidspunkt, hvor de faktisk selv har mulighed for selv at styre det, i stedet

for at det først bliver så sent, at de ikke selv kan være med til at træffe beslutninger, ikke selv kan være med til at lære de nye mennesker at kende, som de skal være omgivet af osv.

Jeg mener faktisk godt, vi kunne sætte os som et mål, at noget af det, vi synes hører med til at have et værdigt liv i Danmark, er, at man har den mulighed for, som hr. Tom Behnke udtrykte det, personligt at tage ansvar for sit eget liv. Det synes jeg faktisk at vi i fællesskab skal sige at vi gerne vil give alle i dette land mulighed for. Og det handler så om, at vi stiller et mål op.

Så sagde fru Bente Dahl også, at det kan blive et bureaukratisk system. Det kan man jo også sige om det visiteringssystem, vi har i dag. Der er f.eks. mennesker på 98 år, der synes, det er vældig bureaukratisk og mærkeligt, at de som 98-årige ikke lever op til kriterierne for at kunne komme på plejehjem, og som oplever det som vældig bureaukratisk, at de skal igennem hele det her visiteringssystem. Så systemet er der jo i dag. Der er det bare utrolig svært at få en bolig.

Det, vi siger, er, at vi synes, man skal gå i gang med en udbygning af boligerne, fordi vi skal hen mod et mål om, at man ikke skal igennem hele det bureaukratiske visiteringssystem, men at det kan være meget enklere og smidigere. Det er jo så også, fordi vi ikke tror, at folk vil gå ud og efterspørge det. Det er jo ikke sådan, at alle voksne borgere i Danmark så vil begynde at efterspørge en plejebolig eller ældrebolig. Det gør man jo først, når man vurderer, at man begynder at have behov for det, ligesom det jo kun vil være handicappede, der begynder at efterspørge handicapboliger, og ligesom det kun er unge, der efterspørger ungdomsboliger. Det mener vi godt at vi kan håndtere, men det kræver, at vi sætter målet op.

Flere har så spurgt, hvorfor vi genfremsætter forslaget. Det gør vi jo lige præcis, som nogle også har fundet ud af, fordi vi havde debatten om regeringens og Dansk Folkepartis forslag om profitplejehjem, fordi vi synes, det er et problem, at den type frit valg, som regeringen og Dansk Folkeparti vil indføre, er et frit valg, der gælder, når man *har* penge. Det er et frit valg, der handler om, at man, når man *er* visiteret til et eller andet, så skal til at vælge mellem forskellige firmaer, så skal til at være forbruger. Vi synes, at man skal have en debat om, at man skal nogle friheder til at være borgere i dette land i stedet for, at man kun giver frihed til at være forbruger.

Hr. Tom Behnke sammenlignede plejehjem med Netto, og det er jo netop det, vi ikke ønsker.